

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale fiecărui lună și se plătesc tot-d'a-una înainte
In București la Casa Administrației
In județ și în străinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Sase luni ... 15 ... 25 ...
Trei luni ... 8 ... 13 ...
Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIĂZĂ

REDACȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENTEI — No. 3

EPOCA

TELEFON

Intrunirile din Craiova și Ploiești

Consiliul comunal din Iași a dat un vot formal prin care d. primăjutor Tacu și d. consilier Eduard Ghica sunt însărcinați a merge la Viena spre a runga pe d. Lueger, primarul capitalei Austriei și amic statonic al Românilor, să ia parte la serbarele de la Iași.

Din nenorocire, delegația legea-nă a trecut prin București și a dat ochi cu d. Dim. Sturdza. Atât a fost destul pentru ca reprezentantii Iașului să fie opritii în drum și trimeși înapoi la Iași.

Dacă hotărirea orașului Iași s-ar fi zădărnicit, fără zgromot, neajunsul ar fi fost mai mic.

Dar oprirea delegației, oficial însărcinată a merge la Viena, constituie o impoliteță gratuită față de un amic al nostru, care are în guvernul austriac o situație preponderentă.

Mărturisim că nu mai priceprim nimic.

Ceea-ce se petrece în guvern e o adevarată sminteală.

S-ar părea că toți amicii noștri, cari fac parte din tripla alianță, trebuie să fie tratați ca vrăjmași; iar a ne abține de a decora și a acoperi cu onoruri pe toți cei ce persecută pe Români, ar însemna a pune în primul rând tripla alianță.

Pentru hatirul lui Tschessny și satisfacerea jidanilor din Iași, guvernu sacrifică prietenia reprezentanților naționalităților din Austria.

LUAM ACT

Pe cind era guvernul conservator la putere, cestiușa națională se desfășura în parlament, prin niște dezbateri în cari guvernul își spunea cuvintul cu o demnitate ce ar trebui să fie pilda pentru d. Dim. Sturdza.

Dar, pe lingă guvern, mai interneau în tot-d'a-una în discuție, membri ai majoritatii, cari, mai slobozi la gură, spuneau ceea ce nu era în tot-d'a-una îngăduit guvernului să spui.

Cine voiește să judece purtarea guvernului conservator, în cestiușa națională, trebuie să tragă rezultanta atât din declarațiunile guvernului, cit și din cuvintările membrilor majoritatii, cari, uneori, mergeau pînă în invinuiri pe minister spre a se săi că în aceasta cestiușă, guvernul trebuie să fie seama de sentimentele opiniei publice.

Voința Națională merge și mai departe. Ea se folosește în contra noastră de un discurs al amicului nostru de azi d. I. Grădișteanu, care pe atunci era în opozitie. Excelentul nostru amic, d. Grădișteanu era pe atunci mai aproape de d. Sturdza de cit de noi. Si daca d-sa azi ne da dreptate și vestește, cum o face azi, pe omul care a amagit pe toți cei ce din inima tînă la cestiușa națională, apoi aceasta numai spre lauda partidului liberal nu este.

De-altminteri chiar Voința trebuie să-și dea seama că marturia

d-lui Grădișteanu nu vine de loc de partea amicilor ei.

D. Sturdza avea însă nevoie să se pune sub epitetul amicului nostru, spre a scăpa din incurcătură în care il băgasem.

D. Sturdza era pus de noi în situația de a răspunde de atitudinea lui de altă dată și de consecințele ce e indrituită opozitiei să tragă din principiile profesate pînă acum două ani de liberali.

Negreșit situația guvernului era grea. Cestiușa națională e una din acele numeroase cestiușe asupra cărora putem ori-când inchide gura guvernului.

Si tocmai pusesem liberalilor o întrebare deosebit de insidioasă: anume îi întrebam cum socotește azi guvernul manifestațiunile sedițioase de felul celor ce însenă el altă dată?

Negreșit un răspuns lămurit nu era ușor și totuști un guvern nu se poate codi d-a-și spune limpede cuvîntul asupra unei cestiușe de căpetenie ca aceasta, de care este gata ordinea publică și de care poate fi înjurătă politica noastră externă.

Voința a crezut că poate scăpa prin un subterfugiu.

Însă socoteala ei nu e și a noastră.

D'aceea, pînă la o explicație mai deslușită, noi tragem, din apologia ce indirect face scandalurilor de la statua lui Mihai Viteazu, următoarea concluzie:

Manifestațiunile pe stradă sunt libere.

Chiar în contra ordonanțelor poliției, ele se pot săvîrși chiar împotriva agenților forței publice.

Asemenea manifestațiuni sunt permise chiar strinilor cari nu se bucură de drepturile politice ale cetățenilor români.

In fine, apologia ce găsește azi cu cale d. Sturdza să facă manifestațiunilor sedițioase, organizate alta dată de dinsul, o socotim ca o provocăriune de care luăm act.

DEBANDADA

Lucrurile merg strînă în sinul partidului colectivist.

Desbinăriile, certurile și urile de la centru găsesc un puternic răsunet și în provincie, unde membrii marelor partide se tratează ca la ușa cortulu.

Teleormănenii își locuie frunte.

Acolo lupta a luat proporții epice și Kirișopolu duce cu succes, firește, luptă în contra tuturor colectivităților din localitate, în contra colectivităților cari suferă să stea în același partid din care face parte și onorabilul Kirișopolu. Si pe cind Liberalul înregistrează cu entuziasm izbinzile lui Kirișopolu, Voința Națională publică cu placere rezoluțiunile votate de antikirișopolisti.

La Pitești, aceeași strălucită stare de lucruri.

In capul comunel este un om declarat de chiar consilierii săi de necorect.

Mai mult, consiliul comunal dă chiar un vot de blam primarului, și înțoială adresată ministrului de interne numărătoare potologăriile acestuia.

Si pe cind luptă mare se duce între membrii cluburilor și autoritățile administrative, pe cind delegațiile din județe defilează din naintea primului ministru—șeful partidului—și a ministrului de interne, mulți, foarte mulți, desigurăți de această miserabilă stare de lucruri, își trimet dimisiile, unii de la consiliile comunale, alții de la deputație, și de la cluburile colectiviste.

Astfel, am avut de înregistrat zilele acestea demisia d-lui Volanschi, de la consiliul comunal din Iași, și declarația d-lui D. Hagi Tudorache că irevocabil se va retrage din parlament.

Debandadă pe toată linia.

Convorbire cu d. Coroianu

Situația în Transilvania

D. Iuliu Coroianu, membru în comitetul național din Sibiu, astăndu-se de cîteva zile în Capitală, am crezut că facem un serviciu cîtilorilor noștri întrebîndu-l asupra situației din Transilvania.

D-sa, desigură că nu are așa rolul de odinioară în comitetul național, totuști ne-a dat amănunte cari, de sigur, vor interesa pe toți aceia cari urmăresc față evoluției cestiușei transilvane.

Asupra situației actuale, d-sa ne-a spus:

— Siliu că mulți oameni fruntași din România au credință că spiritele din Transilvania sunt calmă, că guvernul unguresc a renunțat la persecuția și că din cauza aceasta nu se reproduc nici o mișcare mai mare la noi.

Gresala este foarte mare: persecuția, intoleranța și prigioniera a tot ce este românesc este mai mare ca oră cind. Si dacă nu se produce o reacțiune semnificativă din partea noastră, cauza este că oră ce fel de manifestație este interzisă. De vre-o două ani, pentru noi nici dispozițiile cele mai însemnante din Constituția ungărească nu sunt respectate; aşa, dreptul de intrunire nu s-a interzis de altă dată pentru tot-d'a-una, printre simbolii ordonanță ministerială, la umbra Constituției. Deceală intrunire de protestare nu mai avem dreptul să convocăm. Suntem năbușiți; nu mai putem nici să protestăm. Totuși cred că mai avem un mijloc de protestare: partidul clerical și merită intrunire populară în Ungaria; sperăm deci că dreptul de care uzează clericalii nu se va denega nici Românilor. Si atunci, cind momentul nu va împinge, vom convoca un mare meeting popular, la care să fie reprezentată fie-care comună cu 4-5 țărani. Astfel ne vom putea aduna la un moment dat 20-30,000 de oameni, și pofteașă atunci guvernul să ne interzică intrunirea.

Unguri nu cedează.

— Speră deci a obține ceva în urma unor manifestații populare?

— De la Unguri nu. Prin astfel de manifestări populare, finem numără a atrage atenția Europei asupra noastră și a contribui la dezvoltarea cestiușei naționale a românilor din România. De la Unguri nu vom putea obține absolut nimic. Si amar se îngăzdui aceia cari cred că intervenții mai multe pot să determine pe Unguri să ne facă concesii. Suntem convins că astăzi Regale Carol al României, cit și Impăratul Franz Iosif, poate chiar și Impăratul Wilhelm, doresc și înciză mereu ca să se rezolve odată cestiușa transilvană în interesul tuturor relațiunii dintre România și Austria-Ungaria și chiar în interesul triplă alianță.

Dar Unguri nici odată nu vor ceda de bunăvoie, de dragul nimănului și nici chiar la poruncă nimănului. Căci a face concesiuni celor trei milioane de români, însemnă pentru Unguri sfîrșitul hegemoniei lor în Ungaria, de oare ce noi, căi de dincolo, avem o forță morală cum nu cred să aiă un alt popor. Cred că numărul o zguduire mare europeană va face să se rezolve cestiușa transilvană. Si atunci puterea ungărească se va sfîrși după ce, poate, vor face o nouă revoluție singeroasă ca cea din 1848, ca să și recucerească hegemonia.

Tratative cu ministrul Hieronymi

— Drept dovadă, să-ți citez un caz caracteristic: Pe la finele anului 1893, guvernul unguresc, presidat atunci de d. Wekerle, s-a adresat comitetului nostru național cu gîndul de a începe negocieri de împăcărire. Comitetul m'a dezbătut pe mine, iar guvernul unguresc pe ministrul de interne Hieronymi ca să discute rezolvarea cestiușei transilvane. Am discutat cu ministrul timp de cinci zile, în fiecare zi, de la orele 2 pînă la 7. Am discutat cestiușa din toate punctele de vedere. Si după cinci zile și-am spus ministrului la că ce:

— Aveți perfectă dreptate d-voastră Românilor; recunoșc că lupta d-voastră este legitimă. Dar, cu toate acestea, nu vă putem îndeplini dorințele, căci a vă satisfacă însemnat să abdicăm noi la drepturile pe care le-am cucerit și pe baza cărora vomă români să devolțăm Statul național maghiar. Dacă vroiti, însă, vom numi cîțiva români în magistratură

și vom unifica legea electorală exceptională din Transilvania cu cea din Ungaria.

— Aceasta nu putem să o admitem, am răspuns eu; noi nu ne luptăm ca să numiști cîțiva români renegati în slujba, ci ne luptăm pentru drepturile noastre. In ce privește legea electorală, ne mulțumim de o cam dată și cu atî, dar cu condiția să reformăm legea impreună cu noi Români, cu Sibîr, cu Slovacii, cu Rutenii și cu Germanii. Si să garanții că fie-care naționalitate va alege deputați din sinul său, adică deputații naționalitățile să fie reprezentate în parlament în proporție cu numărul lor.

— Pentru D-zeu, — exclamă ministrul, — dar aceasta ar însemna că dintre 425 de deputați 300 să fie români, sibîri, germani, slovacii și ruteni? Si a doua zi un asemenea parlament ar decide desființarea Ungariei? Nu, nu se poate! Nu vă facem absolut nici o concesiune!

LAMURIRE

Sunt două procese născute din descoperirile facute încă din timpul administrației noastre, cari se utilizează la orice ocazie, de Voința Națională, pentru a face pe de o parte presunții asupra magistratilor, iar pe de altă parte, a avea acul că are și dinca ceva de replicat cind se pomenește de abuzurile colectivistă.

Aminarea procesului Popovici, care, din cauza primării, nu s-a judecat, este un nou prilej, pentru Voința Națională, de a reedita, pentru a zecea oară, în contra fostei administrații conservatoare, aceleași acuzații, amplificate însă tot-d'a-una cu nouă legătură contrare deținutului.

Am răspuns de zecă ori la toate acuzațiunile Voinței, așa că n-am mai releva articuloul organului guvernului dacă, la cele coprinse în colecția ziarului nostru, n'am putea adăuga încă o deslușire.

Acea deslușire este că Voința Națională poate cere lămuriri d-lui M. Ferechide, ministrul de interne al partidului liberal, care, ca avocat al d-lui Popovici, a declarat că tichidrea acestui proces a fost o infamie. Asemenea adresăm pe cel de la Voință d-lui Petre Grădișteanu, vice-președinte al Senatului, care, ca membru al comisiei interne, delegat la contencios, a trimis afaerea la instrucție și apoi, văzind probabil modul cum s-a facut instrucția, s-a dus, să o infere, la ultima înfațare, ca avocat al d-lui Popovici.

DIN STREINATATE

Cabinetul austriac

De cîteva zile, Parlamentul austriac, atît de furtunos de vre-o-două ani, discută nici mai puțin de cîteva zile sub acuzație a ministrului președintelui de contul Badeni.

Cererea de punere sub acuzație a fost formulată de opoziția germano-liberală-națională și se bazează pe o circulară ce contele Badeni a dat în luna Mai trecută despre rolul funcționarilor Stutului în intrunirile publice.

Discursurile

Din partea opoziției vorbiți pînă acum, ca mai principali oratori, deputații Hohenburger, Wolf, cerind punerea sub acuzație a ministrului președintelui de contul Badeni.

Un comun muritor ar fi început prin a ceta tot ce a scris același numărul populației din România. Un comun muritor ar fi început prin a ceta tot ce a scris același numărul populației din România. Un comun muritor ar fi început prin a ceta tot ce a scris același numărul populației din România.

O treia propunere a fost facută de deputat Schunck, care aparține singur germane, în sensul că cele două propuneri de punere sub acuzație a ministrului să fie trimise unui comisie specială.

Trebue să notăm că aceasta rezumă trei zile de lucru ale parlamentului austriac, ale cărui sedințe în acest timp au fost peste măsură de furtoane.

Voci ferari, atacuri violente, insulte chiar, nu lipsit. Obstructionismul opoziției a atins culmea. Discursuri lungi, incidente și chestiuni prealabile, apeluri nominale pentru lucrările chiar cele mai neînsemnante în dezbatelerile în loc și fac anevioasă înaintarea lucrărilor parlamentului.

Răspunsul contei Badeni

Contele Badeni a vorbit în mijlocul unui zgromător infernal. Opoziția a întrebuit totătoate discursurile, fară succes însă. Intr'un moment, președintele austriac a exclamat: «Am dre

pins stăruință până la a cerceta publicațiile Ministerului de Finanțe, ar fi găsit negru pe alb rezultatul acestei numărători. Sunt convins că voi face o adeverătă surpriză cand îl voi indica Monitorul Oficial din 2 Iulie anul curent, unde va găsi ultimul recensământ al Ministerului de Finanțe.

Cum vedea, ingeniositatea la care se dedă cu atâtă candoare d. Basilescu, este aproape inutilă.

Așadar profesorul nostru comite o enormă lundă de bază tocmai cifra unui an cu inscrieri fictive.

Cifra d-lui Basilescu este de 749,289 plus 20,010 emisuni, ceea ce face 1,098,563 contribuabili pentru întreagă țară.

Ca să găsească raportul dintre contribuabili și populație, nu se dă de mare osteneală. D-sa zice: oficiul statistic propune 5,50, d. Sturdza 7, după părerea mea și 10: dar la urma urmei las pe voia d-lui Sturdza, deși cifra d-sale nu e exactă.

Bine, onorate om de știință și profesor, să se facă știință, cu toacă, ca la tîrg? Iți foarte multumim de galanteria d-tale, dacă n-o justifici cu probe!

Stă că reușitul părerei d-lui Basilescu? Că România ar avea 10,985,630 locuitori.

Inusit d-sa se însărcină de acest rezultat și atunci preferă cifra 7, renunță și la cel 20,010 și ne hărăzește numai cu 7,000,000 locuitori.

După nedebăcia cu care d. Basilescu jonează cu cifrele, se vede că nici nu bănuște că raportul de 5,50 al serviciului statistic nu este un număr arbitrar, o fantezie. Poftim pe improvizatul statistic să se intereseze și să afle că în țara românească s-a publicat în curs de trei ani un buletin al statisticiei generale, sub direcția d-lui C. Crupenski și pe timpul unui guvern conservator care n-avea organizarea statistică ca preocupație capitală. În acel buletin, No. 1 din 1893, va afiă că raportul dintre populație și contribuabili s-a fixat calculindu-se în parte, la toate comunele din țară și facindu-se media generală, fără toacă, fără adăuse sau scăderi, ei ca o constare de fapt care se impune, rămine și nu-i pasă de opinionele personale a d-lor Basilescu sau Sturdza.

Al doilea, d-sa ia ca criteriu cifra căilor de comunicație, și tot d-sa recunoaște că numărul scutitilor de această dare este considerabil: soldați, preoți și calugări, ceil ce au fost în răsboiu, infirmi, bătrâni, săraci, arestați, etc. Concluziunea ar fi că acest criteriu n'are precizune științifice. Totuși d-lui îl adoptă tale quale, îl mai adăga 20 la sută fără să justifice această cifră, ci numai pentru că a întrebuit-o d. Sturdza, copiind și aceasta pe fostul director al statisticiei, d. C. Crupenski, cel pețin acela nu se mărgineau numai a o critica, ci o și justificau.

Alătura dovedă de neștiință patentă. Ca cără a contribuabililor, d. Basilescu ia pe ea mai ridicată, acea din 1891. Pentru ce? Nimeni nu știe. Destul că d-sa nu și d cel puțin seamă de ce variază numărul contribuabilor de la an la an, ei crede că schimbările se fac după pofta perceptořilor, după «recrudescență de energie din partea fiscalului ca să apuce pe contribuabil și după slabirea energiei lui».

Dacă în loc de a transa total cu usurință, ar fi întrebat mai întâi, nu pe un statistician, ci pe cel d-intâi agent al fiscalului, sădă că ar fi avut răbdarea să primească model cum sunt tipările cifrelor în brosura d-lui Sturdza, ar fi observat indată că toți anii cari se termină cu numărul 1 sau 6, adică la fiecare cinci ani, cifra contribuabililor se ridică de o dată și apoi imediat scade în anul următor. Așa, în chia confereță d-sale ar fi văzut că la 1881 sunt treceți mai mulți contribuabili ca la 1880 și ca la 1882; că la 1886 sunt mai mulți ca la 1885 și 1887; că în fine, la 1890 sunt 833,256 contribuabili, la 1891 se ridică la 949,286 și imediat la 1892 scade cifra la 900,000.

Cauza e foarte simplă. La fiecare cinci ani, se pune în aplicare roluri noi de contribuabili și cu această ocazie agenții fisculiști inseră din eroare sau pe scutit săpăt pe același persoană de cîte două sau trei ori; dar cind contribuabilul se vede apucat la plăta, atunci cere să fie scăzut de pe rol și iată cum, în anul următor, numărul scade la valoarea lui adevarată.

Pentru a combate raportul găsit de oficiul statistic, d. Basilescu arată că acest număr multăt cu numărul contribuabililor din orașul București n-are populație de 193,633 locuitori cît s-a găsit la 1890.

Să relevăm în treacăt că d. Basilescu ignorează că în București s-a făcut o statistică mai recentă, pe timpul d-lui primar N. Filipescu, la 1895, din care a rezultat că acest oraș ar avea peste 230,000 număr pe care îl mărește d. I. Popescu, fostul sef al statisticiei primăriei, pentru cuvinte bine înțelese, la 250,000. D. Basilescu, necunosind alt ceva de cît brosura d-lui Sturdza, care e mai veche, nici idee n'are de existență acestui nou recensiment cî se mulțumește cu ce găsește în unicul său istor de știință.

Dacă am aplicat ideea greșită a d-lui Basilescu, de a generaliza cazul Bucureștilor, atunci la 250.000 locuitori, față cu numărul contribuabililor, am căpătat raportul de 14. Aplicind acest raport la totalitatea contribuabililor din țară, am găsit că teoria d-lui Basilescu ne dă cu cifre rectificate populație de 15,000,000 locuitori în România.

Credem că e destul de absurd rezultatul pentru dovedi ridiculul unui procedeu care nu se basează pe nici o observație, pe nici un studiu, ci numai pe curajul inaltelui incompletă a reprezentantului științei noastre la St. Petersburg.

Nu mai vroesc să insist asupra altor neexactă și contraziceri. Voiu arăta numai că d. Basilescu n'a cît niște brosura d-lui Sturdza întreagă. D-sa eda găsă la cifra populației găsită de d. Sturdza și populația Dobrogel, pe cind, dacă ar fi resolt brosura la pag. 60-61, ar fi găsit că în 6,645,023 locuitori pe care d. Sturdza îl acordă României, intra și Dobrogea.

Pentru a termina, să ne întrebăm:

Nu era mai bine ca cel 3000 lei ce s'au dat d-lui Basilescu să se întrebuiță la

scopturi mai utile? Si acelor veșnic postulanți de subvenții, îndrăzneți în neștiință, pe care îl trimiteme că să nu facă de ocara în străinătate, nu e mai drept să le zicem cum zicea d. Maiorescu unor critici:

ST. C.

INFORMAȚII

Intrunirile din Craiova și Ploiești

CRAIOVA

In vederea intrunirii naționale, un comitet s-a format în Craiova, compus din: I. T. Chețianu, N. Economu, C. Filipin, I. Perianu, D. Carianopol, M. I. Petcușescu, I. Faur, N. P. Guran, Al. Varlam.

Acest comitet a îscălit un apel către cetățenii, apel care, lipit eri pe zidurile Craiovei, are următoarea cuprindere:

Cetățeni Craioveni,

Unguri, acești inimici seculari ai nemâului nostru, nu se mulțumește a persecuta și schingiuri pe frății noștri de pe munți și înțeleagă țară? Pentru ce trezirea aceasta brusea a sentimentului național, care, de două ani de zile, părea că se înăbușise cu totul? Pricina e că acum nu s'a adus liovitura numai românilor de pe munți ci și românilor din Rădămîna liberă. Ungurii nu s'au mulțumit cu prigonia românilor de acolo, ci au căutat să ne umilească și pe noi. Această umilire însă nu provine atât din afară, cit din priețina acelor cari au hotărât ca M. Sa Regele să meargă în capitala Ungariei, fără nici un motiv bine cupințat.

In adevară, ei profită de mergerea Regelui nostru la Pesta, pentru a susține sus și tare, că noi aprobați politica lor de deznaționalizare, și dezaprobați pe frății noștri în cinstea luptă ce poartă pentru existența lor națională, ceea ce ar fi din partea noastră o adeverătă lagătate.

Pentru a protesta în contra acestor aberații ungurești, tineretul universitar din București a hotărât să țină:

INTRUNIRI PUBLICE în toate orașele din țară. Dumineacă 5 Octombrie, ora 2 p. m., vor fi în orașul nostru în sala Barbu Ionescu, o asemenea intrunire, unde vor lua cuvîntul, pe lîngă studenți și alți oratori din localitate.

Ne adresăm dar căre D-voastră, Cetățeni Craioveni, și vă rugăm a lăua parte la această intrunire, ca să arătăm Ungurilor și lumei întregi, că aprobați pe frății noștri în greuă lor luptă națională și suntem solidari cu ei.

Comitetul.

I. T. Chețianu, N. Economu, C. Filipin, I. Perianu, C. Carianopol, M. I. Petcușescu, I. Faur, N. P. Guran, Al. Varlam.

Intrunirea

Intrunirea națională convocată de studenți să țină la orele două după amiază, în sala Barbu Ionescu.

Totă Craiova era în picioare.

Entuziasm indescriabil.

Profesorul d. Faur a fost aclamat președinte.

Discursurile

Cel dintâi a luat cuvîntul studentul Mihulescu.

D. Mihulescu mulțumește cetățenilor Craioveni pentru caldul lor patriotism de care dădă dovedă răspunzănd în număr așa de mare la apelul studenților, arătă cum presa maghiară a interpretat într-un mod revoltător vizita Regelui nostru la Budapesta și încheie zicind că dreptul de rezistență al transilvănenilor va forma viitorul și și gurul lor triumf.

Oratorul a fost frenetic aplaudat.

D. Drăghescu, în mijlocul aplauzelor repetate ale salei, face un mic istoric al suferințelor românilor din Transilvania, arătând mijlocul barbare de cari uzează Unguria în contra lor.

D. Tache Policrat face istoricul luptelor noastre naționale, arătând cu cîtă bărbacie lupta Transilvănenilor în contra asupritorilor.

D. Popovici arată plingerile transilvănenilor. D-sa și-a sfîrșit discursul punind în evidență dreptul de rezistență al transilvănenilor la viață politica.

D. Gheorghiu vorbește de decorarea lui Iossevsky, pe care o blamează.

În mijlocul aplauzelor entuziaste ale celor intruși la cuvîntul tinăruș avocat d. Iliescu.

D. Aurel Iliescu, atacă într'un mod vehement pe patriotul Sturdza, agitatorul de altădată al chestiunii naționale și care nu găsește altceva mai bine de făcut decât să devie o forță de care să se poată impiedica în vrăjirea analogă unui guvern nemeric, care ar mai vota să îl bată joc de demnitatea națională.

După ce aplauzele stârnite de discursul oratorului s'au potolit, se dă cuvîntul d-lui George Dobrescu, deputat

care face o scurtă expunere istorică povestind venirea Ungurilor și aşezarea lor în ținuturile carpățiene. Explică ce este chestiunea națională. Spune că nimic nu se poate impotriva hotărîrii unei nații conștiente de-a să păstreze unicitatea națională.

După ce aplauzele stârnite de discursul oratorului s'au potolit, se dă cuvîntul d-lui Dobrescu, studentul

elogiul ploieștenilor, cari au fost în tot-dăuna în fruntea mișcărilor mari, frumoase și independente.

Apoi, arată imprejurările prisării trece actualmente chestiună națională și cari au determinat intrunirea de față. Oratorul spune că vizita împotrivă Regelui nostru la Budapesta, nă schimbă de cît în mai rău situația românilor de pe munți. Cuvîntarea inflăcărată a d-lui Tamara a fost întreuptă de numeroase și entuziaste aplauze. După d-nia sa are cuvîntul d.

Theodor Raica, profesor

Care expune într-o bine documentată cuvîntare, multimea amarurilor pe care România din Transilvania le îndură. Arată cum Ungurii îl prigolesc pe toate tărimurile: material, moral și național; cum, în vremea din urmă, persecuțiile ungurești au ajuns să atit de cumplite în viața românilor în cît a ajuns imposibilă în regatul Sfintului Stefan.

Cind d. Raica sfîrșește se ridică la tribună d.

Al. Antemireanu, student

Care spune că într-o bine documentată cuvîntare, multimea amarurilor pe care România din Transilvania le îndură. Arată cum Ungurii îl prigolesc pe toate tărimurile: material, moral și național; cum, în vremea din urmă, persecuțiile ungurești au ajuns să atit de cumplite în viața românilor în cît a ajuns imposibilă în regatul Sfintului Stefan.

Cind d. Raica sfîrșește se ridică la tribună d.

George Dobrescu, deputat

Care spune că într-o bine documentată cuvîntare, multimea amarurilor pe care România din Transilvania le îndură. Arată cum Ungurii îl prigolesc pe toate tărimurile: material, moral și național; cum, în vremea din urmă, persecuțiile ungurești au ajuns să atit de cumplite în viața românilor în cît a ajuns imposibilă în regatul Sfintului Stefan.

Cind d. Dobrescu sfîrșește se ridică la tribună d.

V. Dimitrescu-Bräila

Care face o scurtă expunere istorică povestind venirea Ungurilor și aşezarea lor în ținuturile carpățiene. Explică ce este chestiunea națională. Spune că nimic nu se poate impotriva hotărîrii unei nații conștiente de-a să păstreze unicitatea națională. Declără că într-o bine documentată cuvîntare, multimea amarurilor pe care România din Transilvania le îndură, arătă cum Ungurii îl prigolesc pe toate tărimurile: material, moral și național; cum, în vremea din urmă, persecuțiile ungurești au ajuns să atit de cumplite în viața românilor în cît a ajuns imposibilă în regatul Sfintului Stefan.

Cind d. Dobrescu sfîrșește se ridică la tribună d.

George Dobrescu, deputat

Care spune că într-o bine documentată cuvîntare, multimea amarurilor pe care România din Transilvania le îndură, arătă cum Ungurii îl prigolesc pe toate tărimurile: material, moral și național; cum, în vremea din urmă, persecuțiile ungurești au ajuns să atit de cumplite în viața românilor în cît a ajuns imposibilă în regatul Sfintului Stefan.

Cind d. Dobrescu sfîrșește se ridică la tribună d.

George Dobrescu, deputat

Care spune că într-o bine documentată cuvîntare, multimea amarurilor pe care România din Transilvania le îndură, arătă cum Ungurii îl prigolesc pe toate tărimurile: material, moral și național; cum, în vremea din urmă, persecuțiile ungurești au ajuns să atit de cumplite în viața românilor în cît a ajuns imposibilă în regatul Sfintului Stefan.

Cind d. Dobrescu sfîrșește se ridică la tribună d.

Hugo: În fiecare seară reprezentările teatrului de varietăți. Debuturi nouă Mr și M-me Dorval, duetul comic francez. Miercuri 8 Octombrie, debutul d-rei Brejat dela scola din Paris, a-dreia Davelan de la Parisiana, și al Myselfes, clovnii muzicali.

Grecia și Turcia

Constantinopol, 5 Octombrie. — D-niște Mavrocordat și Stefanu, plenipotențiarul grec, au făcut o vizită marei viziri și ministrului afacerilor străine. A început deplinile lor puteri pentru negocierile tratatului de pace definitiv.

Atena, 5 Octombrie. — Comisia în sărcină cu repatrierea Tesaliilor pleacă azi la Lamia. Ea se va pune în relație cu Edhem-paşa.

ȘTIRI MARUNTE

Principesa Lucia de Schönberg, mare proprietară în județul Bacău, a dăruit suma de 3000 lei, pentru repararea bisericii din comuna Valea-Seacă, acel județ.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Incerare de sinucidere. — Un antrenor de lucrări, un nume Anghel Simușescu, domiciliat în șoseaua Iancu 22, vînd să și pună capăt zilelor, a absorbit astă noapte o mare cantitate dintre soluțione de cantăridă.

Găsit azi dimineață într-o stare alarmantă, Simușescu a fost transportat în îngrijirea spitalului Colțea, unde situația lui este considerată ca foarte îngrijitoare.

DIN ȚARA

Crima din Holboea. — Sunt cîteva zile de cînd comuna Holboea din județul Iași, a fost teatru unei crimi oribile.

Locuitorul Constantin Mihaescu, din acea comună, surprinsind în ziua de 30 Septembrie pe băiatul Gheorghe Iacob, pe cînd fura porumb din locurie sale, a tras un foc de pușcă, ucigindu-l pe loc.

Autoritățile au arăstat imediat pe criminal și a avizat parchetul pentru începerea cercetărilor.

Ingropat de viu. — Sunt cîteva zile de cînd populația din Grindău, Ialomița, a fost vînată de un teribil accident, care a cauzat moartea unui locuitor din acea comună.

Stefan Ciocanu, ducindu-se să scoată pămînt de lîpt, dintr-o gropă de la marginea satului, în momentul cînd voia să iasă din gropă, un mal s'a surpat peste dinusul și l-a ingropat, ucigindu-l pe loc.

Parchetul a autorizat înmormîntarea cadavrului, în urma constatărilor facute de primarul respectiv.

O copilă arsă de vie. — Ni se comunică din T.-Severin că o drăguță ingrozoitoare s'a patrecut zilele trecute în comuna Butoești, județul Mehedinți.

Pe cînd locuitorul I. Bălan, din acea comună, împreună cu soția și copiii lui se aflau la culoul porumbului, au lăsat la capul locurilor, pe o copilă a lor Ioana, de 4 ani, ca să se incalcă lingă focul de la conac. După plecarea părinților, focul intînzându-se la foile uscate de porumb, a inconjurat pe nenorocita copilă din toate partile. În zadar copila și-a cinsit decesul, cerind ajutorul părinților: acestia erau de departe și nu mai puteau audii nimic. Folcul se întindea din ce în ce și vestimentele fetiței începând să ardă. Cînd părinții se întoarseră la conac, își găsiră copila aproape moartă. Arsurile erau adinț de tot corpul și nenorocita abia respira puțin. Ea a înecat din viață după cîteva minute, în cele mai crude chinuri.

Teribil accident din imprudență. — Un accident ingrozitor a aruncat dolii asupra unor întregi familii de muncitori din comuna Sinești, județul Iași.

Copiii locuitorului Agapi Drinceanu, din acea comună, au găsit, sunt cîteva zile, pe cîmpul izlașului, un obuz de tun, rămas de sigură a exploatării artilleriei.

Întorsări acasă cu proiectul în brațe, copii au arătat părinților obiectul găsit și, cu totii de acord, au decis să pună proiectul pe foc ca să vadă ce va face.

Părinții și copiii s-au așezat în jurul focului și s-au azvîrbit proiectului înăuntru.

După cîteva secunde de așteptare, obuzul ia foc și face explozie.

O detură teribilă a pus tot satul în panică. Însărcinata de aceasta, toti sătenii au alergat în fugă spre casă lui Drinceanu, de unde venise zgromotul. Aci, un spectacol înfloritor se desfășură înaintea ochilor. Drinceanu și soția lui zaceau întinsi la pămînt și tot trupul lor era zdrobit de zburările proiectului explodat, iar mai în laturi două din copilășii nenorocitorii scoatea tipete sfâșiate de dure. Sărmanii copii erau cu picioarele friate de zburările obuzului.

Cei patru răniți au fost transportați într-o stare oribilă în căutarea spitalului din Podul Iliaia. Starea bătrinilor, mai cu deosebire, este îngrijitoare.

DIN STREINATATE

Cel mai gros copil. — În spitalul pentru săraci din Paris un rar fenomen natural preocupa actualmente pe medici. În acel spital se află în îngrijire, un copil de patru ani, care mereu se îngrășă. La naștere a avut 5 chlgr., dar în curs de patru luni a cintărit 9 chlgr. De atunci în fiecare lună s'a îngrășat cu 2 chlgr., și acum cintăreste 60 chlgr. Membrele îl sunt proporționate.

COMERTUL DE GRINE

(Prin fir telegrafic)

Ultimele stîrile de la bursele din străinătate

5 Octombrie

New-York : Griu prompt 3% urcare

termen 3% ,

Porumb 2/8 ,

Londra, tendință fermă

Anvers > susținută

Paris Griu prompt 5 cent. urcare

termen 20 > ,

Viena : Redeschidere Inchidere

Griu de primă-vară fl. 11.94 fl. 11.98

> toamnă 12.12 12.07

Ovăz > primă-vară 6.68 6.67

Sec. > > 8.99 8.96

> toamnă 9.15 9.12

Porumb Mai-Iunie 5.44 5.45

> Sept-Octom 5.03 5.06

Tendință redeschidere foarte fermă, inchidere calmă.

Stiri economice

Prețurile vinurilor la rampă București, în cursul săptămînătrecute:

- Drăgășant 8—9 lei,
- Odobesti 6.50—7.50 lei,
- Panciu 6—7 lei,
- Focșani 6—6.50 lei,
- Tuică de prune 8—10 lei,
- Rachită de drojdie 11—12 lei.

Prețurile sunt sociotide pe hectolitru.

Depeșele de azi

(Serviciul «Agentiei Romîne»)

Viena, 4 Octombrie. — Ieri la amiază s'a pus prima piatră a monumentului ridicat în memoria contelui Muraview, în prezența clerului, a autorităților și a membrilor familiilor.

Ministrul afacerilor străine a trimis, cu această ocazie, o telegramă din Wiesbaden.

Darmstadt, 4 Octombrie. — Azi s'a pus prima piatră a capelei rusești în prezența Tarului, a Tarinei și mai multor printi.

Coburg, 5 Octombrie. — Tarul, Tarina, marele Duce și mare Ducesă de Hessa au sosit de dimineață la gară, unde au fost primiți de ducesa de Coburg.

Châlons-sur-Marne, 5 Octombrie. — La banchetul oferit de Asociația republicană din Châlons-sur-Marne, în onoarea d-lui Bourgeois, acesta a pronunțat un discurs exprimând viața sa satisfacție de a vedea alianța Franco-rusească consacrată în mod solemn.

D. Bourgeois acuză apol cabinetului că n'are o majoritate republicană, că nu îndeplinește nici o reformă de frica democrației, că face o operă de reacțiune în favoarea citor-va privilegiilor și că n'are alt scop de cît acela de a prezida la nouile alegeri. — Amenințarea de dizolvare nu sperie de republicanii care vor să învingă ca la 16 Mai.

Programul său se rezumă în 4 cuvinte: suveranitate, libertate, justiție și solidaritate pentru toți.

Dakar, 5 Octombrie. — D. Lebon a sosit și a fost primit cu entuziasm. El a vizitat Goria și va merge seara la Rufisque.

Petersburg, 5 Octombrie. — Nowoe Wremia publică un comunicat al ambasadei turcești, venind din Constantinopol și care zice că armenii înarmați de comitetul revoluționar au provocat dezordine în provinciile Dsamska și Siwas, unde s'au comis acte criminale. Agitatorii armeni au înarmați chiar femeile. Impușcătura, bombele și dinamita au cauzat dezastru multe.

Instigatorul Ossep și femeia Ketchenek au fost arestați.

Linistea s'a restabilit.

Madrid, 5 Octombrie. — Imparțial zice că negociorile dintre guvern și sefii autonomiștilor cubani n'au dat rezultatele aşteptate. Ziarele ministeriale insistă asupra necesității de a lucra cu energie și a nimici prin arme răscoala cubană.

Stirea în privința sporirei biletelor de Bancă de Spania a produs o impresie supărătoare.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Un nou proces Tribunei

Acum cîteva zile, a apărut în Tribuna din Sibiu un foileton despre decorarea lui Iessenzsky cu ordinul «Coroana României». Foiletonul povestea un vis ce a avut despre viitorul Românilor și despre viitorul persecuției pe care îl va înscena Iessenzsky în contra partidelui național.

Ellenzék, reproducând cîteva părți din acest foileton, anunță că procurorul din Cluj, în urma unui ordin al guvernului unguresc, a dat în judecată pe Tribune.

Numai pe luna Septembrie, incasările au dat, față cu luna corespunzătoare din anul trecut, o diferență de 155.613 lei.

O telegramă din Viena ne anunță legarea d-lui I. Lupul în comisiunea bugetară a Reichsrathului austriac, pentru Bucovina.

Pentru catedra III-a de clinică chirurgicală, la facultatea de medicină din Capitală, afară de d. dr. Leonte, și-a mai pus candidatura și d. dr. I. Kiriac.

Deficitul C. F. R., pe anul curent, se urcă pînă la 1 Octombrie la suma de 1.034.031 lei.

Numai pe luna Septembrie, incasările au dat, față cu luna corespunzătoare din anul trecut, o diferență de 155.613 lei.

Oare este cîteva zile de la urmărirea lui Iessenzsky în contra partidelui național.

Său rostit discursuri patriotice de d. baron Mustăță și alții în prezența guvernatorului Bucovinei, contele Goëss.

Limba de propunere în școală va fi limba română.

În tot timpul serbarei, cel mai cald entuziasmul a domnit printre numeroasele delegații de Români veniți din toate țările Bucovinei.

Ni se comunică din Tîrgoviște că nici pînă acum nu s'au predat socotele balului ce a avut loc, în nou palat al prefecturei, în luna Iunie trecut, în folosul inundătorilor.

Suntem informați că un nume C. Ghica-Simionescu, comptabilul județului, are asupra sa sume însemnate din acel bani. A cesta nu e de mirare, de oare ce acest domn, mai are pe spate fapte de asemenea natură, de cînd a intrat în guvern. Mai mult încă: ni se mai afirmă că numitul Simionescu ar fi sustras și dus acasă la dînsul o parte din mobila prefecturei, cu cîrul cumpărătoare în regie a fost însărcinat de ex-prefectul Vasilescu Dumitrescu.

Pe altă parte ni se afirmă că la prefectura de Dimbovița, hoții cu computurile comunale și alte darăveri se practică pe o scară așa de înținsă de către C. Ghica-Simionescu, comptabilul județului, Leon Scărătescu, secretarul, și alții, în cînd într-o zi în același ora au furat din nouă o casă din satul Dîncu Bucovinean, directorul prefecturei, întlnind pe un amic al nostru, i-a zis: M'am spariat de atită hoții! Nu e zi ca Ghica și Scărătescu să nu vîse cu fel de fel de pologașări. Trebuie să fiu cu ochii în zecă, să nu mă bâge în pușcărie.

Am fost cînd d'intîi cari am dat stirea despre retragerea d-lui Cucu din capul serviciului tehnic al primăriei Capitalei.

Stirea era pe punctul de a se realiza și d-lui Cucu, pentru două motive:

1) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

2) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

Cind, ce se întimplă?

Comisia pensiunilor refuză cererea d-lui Cucu, pentru două motive:

1) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

2) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

Cind, ce se întimplă?

Comisia pensiunilor refuză cererea d-lui Cucu, pentru două motive:

1) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

2) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

Cind, ce se întimplă?

Comisia pensiunilor refuză cererea d-lui Cucu, pentru două motive:

1) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

2) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

Cind, ce se întimplă?

Comisia pensiunilor refuză cererea d-lui Cucu, pentru două motive:

1) că nu s'a dat demisia mai înainte de a fi săcăzut căreia de regulare la pensie;

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

IVAN TURGHENIEFF

UN CUIB DE BOERNASI

XXXII

In ajun, Lisa scrisese lui Lavretzky să fie seara. El se duse mai întâi acasă la el. Aci nu găsi nici pe nevastă nici pe fiica-să. Oamenii îl spuseră că era dusă la Kalitini. La această nouătate, el ișbuină de minie.

— Femeia astăa a jurat să-năi otrăvească viață, își zise dinca cu inimă plină de minie.

Si începu să măsoare odaia cu pasi marți, dind cu piciorul în toate, în jucările de copil, cărți, fleacuri fămăști. Chema pe Justină și lătește poruncă să-i ia toate aceste obiecte nefolositoare.

— Da, domnule, zise dinca fasolindu-se.

Si începu să derice prin casă, dindu-se atiere grațioase; dar fiecare din mișcările sale, arătau-lui Lavretzky că în ochii ei el nu era de cît un urs neînățăbat. El se uită, cu mină în inimă, la figura aceea pariziană, batjocoroare și provocătoare de și ofilită, cu binețile ei abu, cu sortul de matase și cu boneful său mic.

In urmă, își spuse să plece și după sovârind indulgență nevestă să neînățădu-se, el se hotără să se ducă la alde Kalitini. Nu vrea să intre la Maria Dmitrievna.

Își adusă aminte că seara de serviciu a

femeilor ducea drept la ea. Întimplarea îl veni în ajutor. Întîi pe Surocica în curte și aceasta îl conduse la bătrâna cuocană. O găsi în contra obiceiului său, singură, giroboiu, cu capul gol și cu minile încrustate pe piept. Vazind pe Lavretzky, Marfa Timofeevna se simți în prada unei vîl agitații, se ridică fară de veste și începu să meargă prin cameră.

— Ah! iata-te, zise dinca, ferindu-se de privirea lui. Bună ziua.. El, ce o să fac? Unde ai fost eri? El, care va să zică, ai sosit...

El... da... Trebuie să-ădă... fie într-un chip fie într-altul...

Lavretzky căzu pe un scaun.

— Da, da, săz, urmă bătrâna. Ai ostenit... da... firește!

— Ai venit să vezi ce face? Multumesc.

Bătrâna tăcu. Lavretzky nu știa ce să-i spue, dar ea lătește.

— Lisa! da, Lisa a fost răcelită, adineaurile

umă dinca înnoind și desindind săraculul lui. Nu prea-i este bine azi.

— Surocica, unde ești?

Vino'coa, mico'co, Nu poți sta la un loc. Si premine totușă, mă doare capul. Cintecul astăa, muzica astăa și pricina, fară îndoială.

— De ce cîntec vorbești, mătușă?

— Dar n'auzi? Adă și început... cum se numește astăa? duo, mi se pare, și tot în italieniști, ci, ci, ci, ci... pară că striga niște ciori. Panșin... și cu asta. Sincere repede să puș la cală, fară multă vorba, parcă ar fi fost ruda.

— Drecht să-ă spul că-nu mă aşteptam la astă, răspunse Lavretzky.

Trebue să aibă multă îndrăneală.

— Nu, tătucule, nu-i îndrăneală, e chibzuială. Dar, D-zu' s'erte!

Se spune că o trimiță la Lavretzky e adevărată?

— Iată cum știi că seara de serviciu a

Da, iată la dispoziție moșia aceea.

— Ti-a cerut bani?

— Nu încă.

— N-o să zăbovească. Dar d'abia acum îl văz față: ție-e bine?

— Da.

— Surocica! chemă de o dată bătrâna.

Du-te de spune d-rei Lisel... adică nu... în-treab-o... E jos, nu-i așa?

— Da, jo.

— Bine: în-treab-o unde mi-a pus carteia.

Ea trebuie să știe...

— Înțeleg.

Bătrâna începu iar să umble; trase apoi una către una cutiile meschioare sale de luncă. Lavretzky căzu pe un scaun.

— Da, da, săz, urmă bătrâna. Ai ostenit... da... firește!

— Ai venit să vezi ce face? Multumesc.

Bătrâna tăcu. Lavretzky nu știa ce să-i spue, dar ea lătește.

— Lisa! da, Lisa a fost răcelită, adineaurile

umă dinca înnoind și desindind săraculul lui. Nu prea-i este bine azi.

— Surocica, unde ești?

Vino'coa, mico'co, Nu poți sta la un loc. Si premine totușă, mă doare capul. Cintecul astăa, muzica astăa și pricina, fară îndoială.

— De ce cîntec vorbești, mătușă?

— Dar n'auzi? Adă și început... cum se numește astăa? duo, mi se pare, și tot în italieniști, ci, ci, ci, ci... pară că striga niște ciori. Panșin... și cu asta. Sincere repede să puș la cală, fară multă vorba, parcă ar fi fost ruda.

— Drecht să-ă spul că-nu mă aşteptam la astă, răspunse Lavretzky.

Trebue să aibă multă îndrăneală.

— Nu, tătucule, nu-i îndrăneală, e chibzuială. Dar, D-zu' s'erte!

Se spune că o trimiță la Lavretzky e adevărată?

— Iată cum știi că seara de serviciu a

Si, aruncind pe furii o privire lui Lavretzky, Marfa Timofeevna se depărta. Mai întâi lăsa ușa deschisă, dar pe urmă se înfoarce și o inchise. Lisa se rezină de spătarul jetului său, și și pus mîna pe obraz. Lavretzky nu se mișcă.

— Iată cum trebuie să ne revedem, zise dincul în sfîrșit.

Lisa își depărta mînile.

— Da, zise dinca cu o voce surdă, am fost redată pedepsită.

Pedepsită repetă Lavretzky; dar d-ța, de ce aș fi pedepsită?

Lisa își ridică ochii asupra lui. El nu a rătăciu nici durere, nici turbarare, numai că pareau mai mari și mai adine. Față-l era palidă; buzele lui întredeschise, și să îngăbeniseră și ele. Înima lui Lavretzky se extremă de milă și de iubire.

— D-ța mi-ai seris: «Totul s'a sfîrșit»,

săptă el. Ai dreptate, totul s'a sfîrșit mai nainte de a începe.

— Teodor, să uităm toate acestea, zise Lisa; îmi pare bine că ai venit. Vream să îți scriu, dar mai bine i-așa. N'avem vreme de pierdut; și-mindu avem datorii de implit; d-ța Teodor Ivanovici, trebuie să te împac cu nevestă.

— Liso!

— Eu, îl cer astă. Numai așa se poate

îspașă tot ceea ce s'a întâmplat. O să te mai gîndescă la astă și n'o să mai refuz.

— Liso, pentru D-zeu, ceri ce nu e cu

putință. Sunt gata să fac tot ce-mi veți

doruncă, dar acum, să mă împac cu ea!

Mă învoiesc la orice; am uitat total, dar

nu-mi pot săli înima...

Fie-ți milă, e prea crud.

— Nu cer de la d-ța... ceea ce spui. Nu

trăi cu ea dacă nu poți, dar împacă-te, ad-

dăuse Lisa ducându-și din nou mîna la ochi.

Adu își aminte de față d-țale; fă aceasta

— Liso!

— Eu, îl cer astă. Numai așa se poate

îspașă tot ceea ce s'a întâmplat. O să te mai

gîndescă la astă și n'o să mai refuz.

— Liso, pentru D-zeu, ceri ce nu e cu

putință. Sunt gata să fac tot ce-mi veți

doruncă, dar acum, să mă împac cu ea!

Mă învoiesc la orice; am uitat total, dar

nu-mi pot săli înima...

Fie-ți milă, e prea crud.

— Nu cer de la d-ța... ceea ce spui. Nu

trăi cu ea dacă nu poți, dar împacă-te, ad-

dăuse Lisa ducându-și din nou mîna la ochi.

Adu își aminte de față d-țale; fă aceasta

— Liso!

— Eu, îl cer astă. Numai așa se poate

îspașă tot ceea ce s'a întâmplat. O să te mai

gîndescă la astă și n'o să mai refuz.

— Liso, pentru D-zeu, ceri ce nu e cu

putință. Sunt gata să fac tot ce-mi veți

doruncă, dar acum, să mă împac cu ea!

Mă învoiesc la orice; am uitat total, dar

nu-mi pot săli înima...

Fie-ți milă, e prea crud.

— Nu cer de la d-ța... ceea ce spui. Nu

trăi cu ea dacă nu poți, dar împacă-te, ad-

dăuse Lisa ducându-și din nou mîna la ochi.

Adu își aminte de față d-țale; fă aceasta

— Liso!

— Eu, îl cer astă. Numai așa se poate

îspașă tot ceea ce s'a întâmplat. O să te mai

gîndescă la astă și n'o să mai refuz.

— Liso, pentru D-zeu, ceri ce nu e cu

putință. Sunt gata să fac tot ce-mi veți

doruncă, dar acum, să mă împac cu ea!

Mă învoiesc la orice; am uitat total, dar

nu-mi pot săli înima...

Fie-ți milă, e prea crud.

— Nu cer de la d-ța... ceea ce spui. Nu

trăi cu ea dacă nu poți, dar împacă-te, ad-

dăuse Lisa ducându-și din nou mîna la ochi.

Adu își aminte de față d-țale; fă aceasta

— Liso!

— Eu, îl cer astă. Numai așa se poate

îspașă tot ceea ce s'a întâmplat. O să te mai

gîndescă la astă și n'o să mai refuz.

— Liso, pentru D-zeu, ceri ce nu e cu

putință. Sunt gata să fac tot ce-mi veți

doruncă, dar acum, să mă împac cu ea!

Mă învoiesc la orice; am uitat total, dar

nu-mi pot săli înima...

Fie-ți milă, e prea crud.

— Nu cer de la d-ța... ceea ce spui. Nu

trăi cu ea dacă nu poți, dar împacă-te, ad-

dăuse Lisa ducându-și din nou mîna la ochi.

Adu își aminte de față d-țale; fă aceasta

— Liso!

— Eu, îl cer astă. Numai așa se poate

îspașă tot ceea ce s'a întâmplat. O să te mai

gîndescă la astă și n'o să mai refuz.